

Arrest

nr. 54 523 van 18 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 16 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE RAEDT en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 februari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 16 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit ward 9, Purunchaur VDC (Village Development Committee) in district Kaski en bent in het bezit van de Nepalese nationaliteit. In 2055 (Nepalese kalender, stemt overeen met 1998-1999 volgens de Gregoriaanse kalender) begon u te werken voor een coöperatie die microkredieten verstrekke. U hield kantoor in uw VDC. Eind 2060 (2004) – doch, u bent niet zeker van de datum noch van het jaar – was u getuige van een afrekening in een droogstaande vijver, aan de overkant van de weg waaraan uw woning is gelegen. Ramji Prasad Poudel, afkomstig van dezelfde VDC als u, werd door zes Maobadi, waaronder zijn broer Pushpa Raj Poudel, geslagen en voor dood

achtergelaten. U zag deze feiten vanuit uw raam. Omdat de Maobadi in deze periode zeer actief waren en omdat u vreesde eventueel zelf van betrokkenheid verdacht te worden, durfde u niet naar buiten gaan. De volgende ochtend hebben buurtbewoners Ramji Prasad Poudel gevonden en de politie en hulpdiensten verwittigd. Ramji Prasad Poudel stierf in de ambulance op weg naar het ziekenhuis. Volgens een lokale krant werd hij gedood door de Maobadi omdat hij ervan beschuldigd werd een informant van de autoriteiten te zijn. U kende beide broers Poudel en wist dat de ware reden van het dispuut een eigendomsconflict betrof. Tot voor deze feiten had u zelf een zekere sympathie voor de maoïstische partij. Nu u gezien had dat zij iemand gedood hadden, veranderde u radicaal van mening. In de vierde maand van 2063 (juli-augustus 2006) ontving u een brief van de Maobadi waarin u verzocht werd om een donatie van 200.000 Nepalese roepies. Dit was de eerste keer dat u om een donatie gevraagd werd. U vermoedt dat de Maobadi meenden dat u veel geld had door uw werk in de coöperatie die leningen verschaftte. Een tweetal maanden nadien kwam er een man naar uw kantoor die zich voorstelde als verantwoordelijke van de Maobadi in de regio. Hij verwees naar de brief en vroeg u of u het bedrag verzameld had. U wees hem erop dat u een dergelijk hoog bedrag niet kon betalen maar dat u mogelijk wel in de toekomst zou kunnen helpen. De man nam vrede met uw antwoord en verliet uw kantoor. In de aanloop van de grondwetgevende verkiezingen eind 2064 (april 2008) voerde u campagne voor de CPN-UML (Communist Party of Nepal – Unified Marxist Leninist). Veel van uw familieleden steunden de partij. Op de verkiezingsdag zette u zich in als vrijwilliger. Uw taak bestond erin de kiezerslijst te controleren. Veel maoïsten deden zich voor als kiezers die op de lijst stonden maar die in werkelijkheid in het buitenland verbleven of reeds overleden waren. Via uw werk kende u de situatie van de meeste mensen van uw VDC. De dag verliep in een gespannen sfeer. De maoïsten wilden dat u een andere taak zou uitvoeren. Buurtbewoners hadden zelfs opgevangen dat zij u wilden vermoorden. Doch, incidenten bleven uit. Na de verkiezingen, meer bepaald in de vijfde maand van 2065 (augustus-september 2008) werd u ook lid van de CPN-UML. In de maand Kartik van 2065 (oktober-november 2008) ontmoette u voor uw kantoor een man die u nooit eerder gezien had. Hij overhandigde u een brief. U las dat de maoïstische partij een bijdrage van 300.000 roepies van u verlangde. U was razend, scheurde de brief aan stukken en wierp deze in het gezicht van de man. U maakte hem duidelijk dat u hier hoegenaamd niet om kon lachen en dat hij aan zijn partij kon zeggen dat u geen roepie zou betalen. Op 10/8/2066 (25 november 2009) kwam Pushpa Raj Poudel naar uw kantoor. Hij vroeg een lening van 800.000 roepies aan. Hij kwam echter slechts in aanmerking voor een lening ter waarde van 400.000 roepies. Hij werd kwaad en riep dat u als lid van de UML geen lening wilde toekennen aan hem omdat hij maoïst was. Hij begon u uit te schelden. In de daaropvolgende ruzie verloor u de zinnen en riep u dat hij zijn eigen broer vermoord had. Uw collega's dienden tussenbeide te komen om u te verdedigen. Vier, vijf dagen later begon u dreig telefoons te ontvangen van de Maobadi. Zij wezen u erop dat u er geen goed had aangedaan hem van de moord te beschuldigen. Indien het grote publiek zou achterhalen dat hij de Maobadi had gebruikt voor de moord op zijn broer omwille van een eigendomsconflict, zou de maoïstische partij in een slecht daglicht komen te staan. De maoïsten dreigden ermee uw dochter te ontvoeren, uw vrouw te verkrachten, uw huis in brand te steken, uw hele familie te doden. Zij raadden u aan de regio te verlaten. Na overleg met uw familie bent u eenmaal met uw schoonvader naar de politie geweest. Zij vroegen u uw telefoonnummer zodat zij konden onderzoeken van waar u dreig telefoons ontving. Diezelfde avond ontving u een gesprek waarin u gevraagd werd waarom u naar de politie was geweest. Daaruit concludeerde u dat de Maobadi rechtstreekse banden hebben met de politie. U besloot daarom ook uw problemen niet aan de media kenbaar te maken. Op 20/9/2066 (4 januari 2010) kreeg u via een dreig telefoon te horen dat uw laatste dag aangebroken was. U meende dat het niet zo'n vaart zou lopen en sloeg er geen acht op. Die avond kwamen vier gewapende maoïsten naar uw woning. Zij waren gekomen om u te doden. U bevond zich op dat moment op het toilet, gelegen achter de woning. U hoorde uw moeder zeggen dat u niet thuis was. De maoïsten wilden echter het huis doorzoeken. Op dat moment bent u gevlucht. U begaf zich te voet van Purunchaur VDC naar Pokhara. U verbleef er nog een drietal weken bij uw familie en in uw gehuurde kamer. Op 10/10/2066 (24 januari 2010) ging u naar Kathmandu. U verliet Nepal op 15/10/2066 (29 januari 2010). U reisde over land naar Delhi, van waaruit u het vliegtuig nam naar Frankrijk. U kwam op 18/10/2066 (1 februari 2010) in België aan en diende hier dezelfde dag een asielaanvraag in. Na uw vlucht zijn maoïsten u komen zoeken. Daar zij u niet konden vinden, zetten zij uw ouders onder druk. Zij dreigden ermee het huis in brand te steken terwijl zij zich erin zouden bevinden. Ten gevolge van dit dreigement hebben uw ouders twee maanden voor uw gehoor op het Commissariaat-generaal hun huis verlaten en zijn zij naar India vertrokken. Sindsdien is het ouderlijke huis in Purunchaur VDC afgesloten. Ook uw echtgenote zag zich genoodzaakt te verhuizen door de druk van de maoïsten. Onlangs vernam uw echtgenote van de burens in Purunchaur VDC dat de politie

naar uw ouderlijke huis was gekomen. Zij waren op zoek naar u nadat Pushpa Raj Poudel een klacht had neergelegd waarin hij u beschuldigde van de moord op zijn broer. In geval van terugkeer naar Nepal vreest u gedood te zullen worden door de Maobadi. Anderzijds vreest u het slachtoffer te zullen worden van een valse moordzaak tegen u, hetgeen kan uitmonden in 20 jaar opsluiting. U bent in het bezit van een vertaling van uw staatsburgerschapskaart (Nagarikta Pramanpatra – vergelijkbaar met identiteitskaart); uw akte van familiesamenstelling; uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw oudste dochter. Verder legde u ter ondersteuning van uw asielaanvraag nog volgende documenten neer: een attest betreffende uw professionele activiteiten; een verklaring van uw collega's aangaande de ruzie op uw kantoor tussen Pushpa Raj Poudel en u; twee kopieën van staatsburgerschapskaarten van uw collega's die getuige waren van deze ruzie; uw lidkaart van de CPN-UML; een aanbevelingsbrief van de CPN-UML; een brief van de UCPN-M (Unified Communist Party of Nepal – Maoist), d.d. 12/4/2063 (28 juli 2006), waarin u verzocht wordt om een donatie van 200.000 roepies; een brief van de UCPN-M, d.d. 10/9/2066 (25 december 2009), waarin de Maobadi acties tegen u aankondigen indien u niet binnen de zeven dagen uw dorp verlaat en een envelop van DHL neer waarin deze documenten werden verstuurd.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er slechts weinig geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde reisroute van India naar België. U verklaarde met een (ver)vals(t) Nepalees paspoort van Delhi naar Parijs gereisd te zijn (gehoorverslag CGVS, blz. 10). U kon evenwel slechts weinig informatie verschaffen omtrent de identiteit in het paspoort waarmee u reisde. U wist enkel dat de naam in het paspoort Gurung en nog iets was maar diende de volledige naam, de geboortedatum en de geboorteplaats schuldig te blijven. U stelde er niet naar gekeken te hebben daar het paspoort steeds in handen was van de smokkelaar (CGVS, blz. 10). U bleek daarnaast niet op de hoogte te zijn of het paspoort al dan niet een visum bevatte. Uw verklaring dat de smokkelaar u hierover niet zou hebben ingelicht (CGVS, blz. 10), is zeer weinig aannemelijk. Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon en uw (reis)bedoelingen, kan er van u immers verwacht worden dat u hieromtrent goed voorbereid was en dat u dan ook meer details zou kunnen verstrekken. U zou het paspoort slechts eenmaal in eigen handen hebben gehad, namelijk bij de paspoortcontrole in de Franse luchthaven. Bij de controle in de luchthaven van Delhi zou u zich samen met de smokkelaar hebben aangeboden en zou deze laatste het paspoort voor u getoond hebben (CGVS, blz. 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt nochtans dat in de internationale luchthaven van Delhi de identiteit van alle reizigers strikt individueel wordt nagegaan. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot de moord op Ramji Prasad Poudel weinig coherent en vaag zijn. Eerst beweerde u dat hij de ochtend na de afrekening nog leefde en dat hij later in de ambulance op weg naar het ziekenhuis is gestorven (CGVS, blz. 6 en 7). Een weinig later stelde u dat de politie ter plaatse is gekomen en zijn lichaam heeft meegenomen (CGVS, blz. 8). Opmerkelijk is ook dat u er niet in slaagde deze voor u toch wel opmerkelijke gebeurtenis duidelijker in de tijd te situeren. U geraakte niet verder dan te stellen dat dit misschien eind 2060 (2004) - eraan toevoegend dat u geheel niet zeker bent van dit tijdstip - gebeurde (CGVS, blz. 6). Wat er ook van zij, uw vrees om het slachtoffer te worden in een valse moordzaak is weinig aannemelijk. Het is immers hoogst merkwaardig dat Pushpa Raj Poudel pas zes jaar na de feiten klacht tegen u zou neerleggen. U gaf aan dat de politie de dag na de moord op Ramji Prasad Poudel ter plaatse is gekomen en bij het getuigenonderzoek onder andere aan u enkele vragen stelde (CGVS, blz. 8). Ook al bent u niet in detail op de hoogte van het politieonderzoek, blijkt aldus dat de politie in de dagen na de moord wel degelijk stappen heeft gezet. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat reeds in de periode net na deze moord in de krant over deze moord werd bericht waarbij aangegeven werd dat de maoïsten verantwoordelijk zouden zijn voor zijn dood (CGVS, blz. 6 en 8). Nergens uit uw verklaringen blijkt verder dat u in aanraking bent gekomen met de politie of het gerechtelijk apparaat. U kon overigens niet zeggen bij welke rechtbank er een zaak tegen u zou zijn ingeleid. U verklaarde enkel op de hoogte te zijn van de komst van de politie die naar u op zoek was (CGVS, blz. 17). Bovendien brengt u geen begin van bewijs aan om uw verklaringen te staven, noch van de moord zelf, niettegenstaande u

du**s** beweerde dat over deze moord in de media bericht werd (CGVS, blz. 8), noch over de zaak die tegen u aanhangig zou zijn gemaakt. Met betrekking tot deze laatste zaak verklaarde u zelfs uitdrukkelijk dat het niet mogelijk is om aan stukken te geraken (CGVS, blz. 17). Dit doet ernstige twijfels rijzen omtrent uw geloofwaardigheid.

Voor wat betreft uw problemen met de Maobadi moet vooreerst gewezen worden op een ongerijmdheid in de chronologie van uw verklaringen. U stelde in de maand Kartik van 2065 (oktober-november 2008) door een maoïst benaderd te zijn ivm een donatie van 300.000 roepies. U situeerde dit voorval kort vóór de grondwetgevende verkiezingen (CGVS, blz.14-15). De grondwetgevende verkiezingen vonden echter plaats op 28/12/2064 (10 april 2008) of ruim een half jaar eerder. Gezien u net verklaarde zich zeer actief als vrijwilliger te hebben ingezet in de verkiezingsperiode (CGVS, blz. 14) kan er van u verwacht worden dat u dit incident correct in de tijd situeert. Deze ongerijmdheid tast de waarachtigheid van uw verklaringen aan. Voorts legde u ook aangaande uw familie weinig overtuigende verklaringen af. Zo verklaarde u op 20/9/2066 (4 januari 2010) Purunchaur VDC ontvlucht te zijn omdat de Maobadi u wilden doden. U vluchtte naar Pokhara van waaruit u eerst naar Kathmandu en vervolgens naar Delhi, India, reisde. U liet uw zwangere echtgenote, uw minderjarige dochter en uw beide ouders achter in Purunchaur VDC. Gezien het feit dat de Maobadi effectief stappen ondernomen hadden om u te doden - ze waren naar uw woning gekomen met de bedoeling u te doden -, alsook gezien de bedreigingen die u kort daarvoor van de Maobadi had ontvangen, waarin ze stelden van plan te zijn uw vrouw te verkrachten en uw huis met daarin uw familie in brand te steken (CGVS, blz. 15), komt het dan ook weinig geloofwaardig en overtuigend over dat u uw familie achterliet en alleen op de vlucht sloeg. Ook dit tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan.

Verder dient te worden opgemerkt dat de inhoud van het attest van de coöperatie waar u werkte, uitgereikt op 20/11/2066 (4 april 2010), niet overeenstemt met uw verklaringen. U stelde op 15/10/2066 (29 januari 2010) Nepal te hebben verlaten (CGVS, blz. 9). Volgens het attest werkte u evenwel tot 21/10/2066 (4 februari 2010) voor de coöperatie. Door deze tegenstrijdigheid komen niet alleen uw verklaringen over uw reisweg in het gedrang maar evenzeer uw uiteindelijke vluchtaanleiding. In de wetenschap dat u tot op deze datum gewerkt heeft, is het weinig waarschijnlijk dat Maobadi op 20/9/2066 (4 januari 2010) naar uw huis zouden zijn gekomen om u te vermoorden (CGVS, blz. 15). In het licht hiervan zijn de bedreigingen van de Maobadi ten aanzien van uw familie evenmin geloofwaardig. Aangaande de door u neergelegde attesten van uw vroegere werkgever en de aanbevelingsbrief van de CPN-UML dient voorts te worden opgemerkt dat deze door u neergelegde documenten op zich reeds weinig bewijswaarde hebben. Uw vroegere werkgever en een politieke partij waarvan u lid bent, kunnen immers bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie worden beschouwd. Bovendien werden al deze documenten opgemaakt nadat u in België asiel aanvraag, wat wijst op een gesolliciteerd karakter. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat om bewijskrachtig te zijn, documenten een geloofwaardig en coherent asielrelaas dienen te ondersteunen, quod non in casu. Deze vaststelling geldt evenzeer voor het door u neergelegde attest van UCPN-M d.d. 10/9/2066 (25 december 2009).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas en de door u uiteengezette vluchtmotieven.

Ten slotte kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De overige door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen doen wijzigen. Uw identiteit en familiesamenstelling worden door mij niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt ter terechtzitting zijn staatsburgerschapskaart neer. Hij verklaarde drie paspoorten te hebben gehad en het meest recente paspoort aan de smokkelaar te hebben gegeven. Verzoeker verzuimt echter zijn reisweg aan te tonen terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk wat te meer klemt nu ook zijn verklaringen over zijn reisweg kunnen overtuigen. Verzoeker houdt vol het valse Nepalese paspoort slechts bij een identiteitscontrole in Frankrijk in handen te hebben gehad niettegenstaande uit de objectieve informatie in het administratief dossier herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles blijken in de internationale luchthaven van Delhi en Parijs in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Het is derhalve niet ernstig om te stellen dat *“de smokkelaar iemand kende op de luchthaven die verzoeker mede heeft begeleid naar het vliegtuig”* zonder dit nauwgezet toe te lichten en aan te geven hoe hij de versterkte controles heeft kunnen omzeilen. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven en zijn verklaring illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.2. Verzoeker vreest enerzijds vervolging door de Maoïsten vanwege zijn politieke overtuiging en zijn getuigenis van moord en anderzijds gerechtelijke vervolging door de Nepalese autoriteiten wegens beschuldiging van moord.

3.3. Verzoeker steunt zijn problemen met de Maoïsten en de Nepalese overheid op zijn getuigenis bij de moord op een Maoïst. Verzoekers verklaringen over de moord zijn vaag en incoherent en fundamenteel strijdig zodat de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis ondermijnd wordt, minstens verzoekers getuigenis ervan. Zo slaagde verzoeker er niet in om de gebeurtenis in de tijd te plaatsen wat opnieuw bevestigd wordt in het verzoekschrift waar hij evenmin weet in welke maand de moord plaatsvond (hij *“heeft echter duidelijk gesteld dat het voorval zich voordeed in de 12^e, 1^e of 2^e maand in 2060”*). Verzoekers was daarenboven incoherent over het overlijden van het slachtoffer aangezien hij eerst verklaarde *“Het nieuws kwam later dat hij stierf in de ambulance op de weg naar het ziekenhuis”* om even later te antwoorden *“Dus de politie heeft een onderzoek uitgevoerd? Dat weet ik niet precies. Zij zijn gekomen naar de plek, hebben het lichaam meegenomen”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Verzoekers a posteriori verklaring *“Verzoeker bedoelde dat hij buiten bewustzijn was en niet dat hij reeds gestorven was”* wat bezwaarlijk kan toelichten hoe hij enerzijds met een ziekenwagen en anderzijds in een politiewagen kon worden meegenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers poging tot het a posteriori bijsturen van zijn verklaringen geen steun vindt in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheid geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19

december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande. Bovenstaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers problemen zowel met de Maoïsten en de Nepalese overheid naar aanleiding van de moord.

3.4. Wat betreft zijn vrees voor vervolging door de Nepalese autoriteiten voegde verzoeker aan zijn verzoekschrift een fotokopie van een document van de politie van het district Kaski bij waarin melding wordt gemaakt van een klacht die tegen verzoeker werd neergelegd en het feit dat hij gezocht wordt door de politiediensten. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien legt verzoeker de oorsprong en de inhoud van het document niet uit, noch hoe hij het document heeft verkregen en noch waarom het pas in het kader van de beroepsprocedure kon worden voorgelegd. De inhoud van het stuk kan evenmin overtuigen aangezien er geen proces werd gevoerd in de moord en de politie aldus bezwaarlijk kan stellen dat het slachtoffer niet vermoord werd door de Maobadi louter op basis van een aanklacht van een lid van de maobadi tegen verzoeker. Hoe dan ook wordt het document evenals de brief van de CPN-ULM als die van de Nepal Communist Party niet ondersteund door overtuigende, geloofwaardige verklaringen, wat de waarachtigheid ervan afbreekt. Bovendien hebben partijgetuigenissen geen officieel karakter zodat hun bewijswaarde slechts relatief is en ze aldus niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Verzoeker toont dan ook niet aan als getuige betrokken te zijn bij een moord door de maobadi. De problemen die daaruit worden afgeleid, kunnen dan ook niet overtuigen.

3.5. Verzoeker verklaarde voorts problemen te kennen omwille van zijn politieke overtuiging, met name zijn activiteiten voor en lidmaatschap van de CPN-ULM en legt ter staving een lidkaart en attest van de partij voor. Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk dat een lidmaatschap van een communistische partij dergelijke zware problemen met de Maoïsten zou kunnen veroorzaken, noch legt hij hiertoe objectieve informatie neer. De afpersingen door Maoïsten, wat verzoeker tracht te staven met een brief van de Nepal Communist Party, is een maatschappelijke probleem dat echter niet kan worden gelijkgesteld met een systematische vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, te meer nu verzoeker niet aannemelijk maakt dat de afpersing een politieke inslag heeft. De geloofwaardigheid van zowel verzoekers politiek activisme als van zijn problemen met de Maoïsten wordt verder gehypothekeerd door de ongerijmdheid in de chronologie van de eis tot donatie en het plaatsvinden van de grondwetgevende verkiezingen. Verzoeker tracht deze ongerijmdheid te verklaren door te stellen dat hij *“heeft echter verklaard dat er 2 donaties werden gevraagd, 1 voor de verkiezingen en 1 erna”*. Verweerder meent terecht dat verzoeker de vastgestelde ongerijmdheid niet afdoende verklaard nu hij de vraag tot een donatie verkeerdelijk situeerde ten aanzien van de grondwetgevende verkiezingen door te stellen dat hij in oktober - november 2008 werd benaderd en deze datum kort vóór de grondwetgevende verkiezingen plaatste terwijl deze al in april 2008 plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Dergelijke vergissing is onaanvaardbaar nu verzoeker tevens beweerde als vrijwilliger te hebben gewerkt bij deze verkiezingen.

3.6. De commissaris-generaal haalt terecht in zijn bestreden beslissing aan *“Voorts legde u ook aangaande uw familie weinig overtuigende verklaringen af. Zo verklaarde u op 20/9/2006 (4 januari 2010) Purunchaur VDC ontvlucht te zijn omdat de Maobadi u wilden doden. U vluchtte naar Pokhara van waaruit u eerst naar Kathmandu en vervolgens naar Delhi, India, reisde. U liet uw zwangere echtgenote, uw minderjarige dochter en uw beide ouders achter in Purunchaur VDC. Gezien het feit dat de Maobadi effectief stappen ondernomen hadden om u te doden - ze waren naar uw woning gekomen met de bedoeling u te doden -, alsook gezien de bedreigingen die u kort daarvoor van de Maobadi had ontvangen, waarin ze stelden van plan te zijn uw vrouw te verkrachten en uw huis met daarin uw familie in brand te steken (CGVS, blz. 15), komt het dan ook weinig geloofwaardig en overtuigend over dat u uw familie achterliet en alleen op de vlucht sloeg”*. Verzoekers opmerking dat *“de bedreiging om het huis in brand te steken en zijn vrouw te verkrachten kwam nadat hij het land had verlaten”*, vindt geen steun in het administratief dossier waar hij deze dreigementen uitdrukkelijk situeerde voor zijn vlucht uit Nepal (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Bovenstaande vaststelling ondergraft aldus verder de geloofwaardigheid van verzoeker.

3.7. Verzoekers verklaringen geen beroep te kunnen doen op de Nepalese politiediensten nu ze zelf banden hebben met de Maoïsten ontslaat verzoeker niet van de verplichting nationale bescherming uit te putten alvorens, voor zover nodig, beroep te doen op internationale bescherming.

3.8. Wat de overige neergelegde documenten betreft, stelt de Raad vooreerst vast dat de inhoud van het attest van de voorgehouden werkgever van verzoeker incoherent is met diens verklaringen. Verzoeker stelde immers op 29 januari 2010 Nepal te hebben verlaten, terwijl het document stelt dat verzoeker tot 4 februari 2010 voor de coöperatie werkte. Verzoeker tracht deze ongerijmdheid te verklaren door in zijn verzoekschrift te betogen dat *“Na zijn vertrek heeft verzoeker niet meteen zijn opzeg opgegeven, doch eerst al zijn vakantiedagen opgenomen. Hij heeft de firma slechts op latere datum laten weten dat hij officieel uit dienst trad, reden waarom het attest een datum opgeeft na zijn vertrek”*. Deze bewering is strijdig met verzoekers bewering sinds 4 januari 2010 bij familie in Pokhara te leven en kan er allerminst wijzen dat verzoeker voor zijn vertrek verontrust was. Het is immers niet ernstig dat een persoon die vervolging vreest door zowel de Maoïsten als de Nepalese overheid en om die reden naar het buitenland vlucht met de bedoeling daar te blijven, eerst zijn vakantiedagen zou opnemen om pas later zijn werk op te zeggen.

3.9. De verklaringen van collega's van verzoeker betreffen persoonlijke getuigenissen waardoor hun bewijswaarde slechts relatief is. De kopieën van hun staatsburgerschapskaarten staven evenmin verzoekers asielmotieven. Voor het overige staven het originele geboortecertificaat en een fotokopie van een ander geboortecertificaat het vaderschap van G. K. Het attest van de gezinssamenstelling en de huwelijksakte vermogen evenmin verzoekers voorgehouden identiteit, laat staan zijn asielmotieven te onderbouwen. De envelop bewijst ten slotte slechts dat verzoeker post ontving uit Nepal.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat hij geen beroep kan doen op een advocaat noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Hij voert geen specifieke elementen aan waaruit kan blijken dat hij voldoet aan van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.3. In zoverre verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient hij elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker dient niet aan te tonen dat het geweld direct tegen zijn persoon wordt gericht. Het blijft niettemin noodzakelijk het causale verband aan te tonen tussen de zwaarwegende gronden die bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zal lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong, wat op zich ook een inschatting inhoudt van verzoeker, binnen de situatie van zijn land. Uit diezelfde objectieve informatie blijkt dat, indien de veiligheidssituatie in Nepal tijdens de burgeroorlog wisselend was en regionaal verschilde, er sinds 2006 in Nepal niet langer sprake is van een binnenlands gewapend conflict (zie *“Subject related briefing Nepal: De veiligheidssituatie in Nepal”*, 29.03.2010).

5. Aangaande de aangevoerde schending van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan

wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK